

EMIL
SJÖGREN
1853-1918

Sånger för bas och baryton
för röst och piano

Songs for Bass and Baritone
for voice and piano

Emenderad utgåva/Emended edition

Levande Musikarv och Kungl. Musikaliska akademien

Syftet med Levande Musikarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Texterna publiceras i projektets databas på internet, liksom fritt nedladdningsbara notutgåvor. Huvudman är Kungl. Musikaliska akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska akademien grundades 1771 av Gustav III med ändamålet att främja tonkonsten och musiklivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten treasures of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available in the project's online database, where the sheet music can be freely downloaded. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustav III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Textredaktör/Text editor: Erik Wallrup
Redaktör/Editor: Magnus Svensson

Levande Musikarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr/Edition No. 55-57, 379, 107-108, 118, 100-102, 156
2014
Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande Musikarv
ISMN 979-0--706900-34-6

Levande Musikarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Svenska Litteratursällskapet i Finland och Kulturdepartementet.
Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket, Svensk Musik och Sveriges Radio.

INDEX

Sida/Page

Op 2, 1877

Tre sånger för basröst

Bergmanden (*H. Ibsen*)

1

Romans (*H. Montgomery-Cederhjelm*)

8

Serenade (*Lord Byron*)

11

Op 8, 1883

Slavens dröm, ballad (*H.W. Longfellow*)

15

Op 9, 1883

Kontrabandieren (*anonym*)

25

Aftonstjärnan (*H.W. Longfellow*) 1884

33

Dryckesvisa (*T. Souchay*) 1887

36

Op 25, 1890

Der Vogt von Tenneberg, ballad (*J.V. von Scheffel*)

39

Offene Arme und pochende Brust (*J. Wolff*) 1899

54

Der Gräfin Fluch (*J.V. von Scheffel*) 1903

64

Tre män satte ut sin båt emot väst (*C. Kingsley*) 1904

78

Bergmanden.

Le mineur.

HENRIK IBSEN.

Auteur norvégien (1828–1906).

Traduction française de Berta Sjögren.

Sånger för basröst.

*Chants pour une voix de basse.*Op. 2. N° 1. 1877.

Med kraft. M. M. ♩ = 88.

Sång
Chant

Piano

The first system of the musical score consists of two staves. The top staff is a bass clef vocal line, which is mostly empty with a few notes. The bottom staff is a grand staff (treble and bass clefs) for piano accompaniment. It begins with a piano (*p*) dynamic and features a rhythmic pattern of eighth notes and chords.

Berg - væg, brist med drøn og brag for mit tun - ge ham - mer - slag!
 Tombe, o roc, à grand fra - cas, sous l'ef - fort de mes deux bras!

The second system continues the musical score. The vocal line (bass clef) contains the lyrics. The piano accompaniment (grand staff) continues with a similar rhythmic pattern, including some chords and melodic lines.

Ned - ad må jeg vejen bry - de, til jeg hø-rer malmen ly - de.
 Le mar-teau creu - se la rou - te, le mé-tal sonne à la voû - te.

The third system concludes the musical score. The vocal line (bass clef) contains the final lyrics. The piano accompaniment (grand staff) ends with a *dim.* (diminuendo) marking. There are some decorative symbols at the bottom of the piano staff.

p

Dybt i fjel - dets ö - de nat vin - ker mig den ri - ge skat,
 Dans la nuit du mont dé - sert un trés - sor est dé - cou - vert,

The first system of the musical score. It features a vocal line in the upper staff and a piano accompaniment in the lower staff. The vocal line begins with a piano (*p*) dynamic and includes lyrics in both Danish and French. The piano accompaniment starts with a piano (*p*) dynamic and features a melodic line in the right hand and a bass line in the left hand.

di - a-mant og æ - del-ste - ne mel - lem gul - dets rö - de gre - ne,
 di - a-mant et pier - re fi - ne, et le bel or de la mi - ne.

The second system of the musical score. It continues the vocal line and piano accompaniment from the first system. The lyrics in Danish and French are centered under the notes. The piano accompaniment maintains the same melodic and harmonic structure.

mel - lem gul - dets rö - de gre - ne. Og i dy - bet er der fred, —
 et le bel or de la mi - ne. Et sous ter - re vit la paix, —

The third system of the musical score. The vocal line continues with the lyrics. The piano accompaniment features a melodic line in the right hand and a bass line in the left hand. The lyrics are centered under the notes.

fred og nat fra e - vig - hed; bryd mig ve - jen, tun - ge ham - mer,
 é - ter - nelle et pour ja - mais; prends la rou - te, mar - teau ru - de,

The fourth system of the musical score. The vocal line continues with the lyrics. The piano accompaniment features a melodic line in the right hand and a bass line in the left hand. The lyrics are centered under the notes.

til det dulg-tes hjer - te - kam-mer! Bryd mig ve - jen, tun - ge
 vers la gran-de so - li - tu - de! Prends la rou - te, mar-teau

ham-mer, til det dulg-tes hjer - te - kam-mer!
 ru - de, vers la gran-de so - li - tu - de!

Något långsammare.

En-gang sad som gut jeg glad un - der him - lens stjer - ne-rad,
 Je me vois, gar - çon joy - eux, sous les as - tres clairs des cieux,

tråd-te vå-rens blom-ster-ve - je, hav-de bar-ne - fred i e - je. Men jeg glem - te
 bat-tant la cam - pa - gne ro - se, pur, une âme à peine é-clo-se. J'ou - bli - ai l'é-

da-gens pragt i den mid - nats - mör - ke schakt, glem-te fu-gelns
clat du jour, dans le té - né - breux sé - jour, les oi-seaux, leurs

gla - de san - ge i min gru - bes tem - pel - gan - ge,
fraïche au - ba - de, sous la noi - re co - lon - na - de,

rit. a tempo

i min gru - bes tem - pel - gan - ge. Den gang först jeg steg her - ind tænk - te jeg med
sous la noi - re co - lon - na - de. Dès qu'aux fonds je suis ve - nu, j'ai pen - sé, jeune

rit. a tempo

skyld - frit sind: »dy - bets ån - der skal mig rå - de li - vets en - de - lö - se gå - de!»
in - gé - nu: »qu'un es - prit des monts m'é - clai - re sur la vie et son my - stè - re!»

pp *f* *pp*

End har in-gen ånd mig lært, hvad mig tyk-ke-des så
 Nul es - prit n'a dé - mê - lé ce qui m'a pa - ru scel-

f *f* *p*

sært; end er in-gen strå-le run - - - den,
 lé! Nul ray-on né de la sphè - - - re

p

som kan ly - se op fra grun - - den. Har jeg fej - let? Fö - rer
 ne reste en - flam - mé sous ter - - re. Ai - - - je tort? Ne vont-ils

f *ff*

ej frem til klar-hed den - ne vej?
 pas aux clar - tés mes som - bres pas?

Ly - - - set blin - der jo mit ö - - - je, hvis jeg sö - ger i det
 Le jour a - veu - glant me las - - - se, si je cher - che dans l'es-

Tempo I, ma un poco accelerando.

hö - - je.
 pa - - ce.

p *rit.*

a tempo

Nej, i dy - bet må jeg ned; der er fred fra e - vig - hed.
 Non, aux pro - fon - deurs je vais, où vit l'é - ter - nel - le paix.

a tempo

f.

Bryd mig ve - jen, tun - ge ham - - mer, til det dulg - tes hjer - te -
 Prends la rou - te, mar - teau ru - - de, vers la gran - de so - li -

kam - mer! Ham - mer - slag på ham - mer - slag,
 tu - de! Coup sur coup, puis - sant mar - teau,

dim. *f*

ind - til li - vets sid - ste dag. In - gen mor - gen - strå - le skin - ner,
 jus - qu'au jour du froid tom - beau! Nulle é - toi - le ne m'é - clair - re,

ff *p*

in - - gen hå - bets sol op - rin - - der, in - gen hå - bets
 nul so - leil d'une au - tre sphè - re, nul so - leil d'une

sol op - rin - der. Tempo I.
 au - tre sphè - re.

rit. *ff*

Romans.

Mélie.

HUGO MONTGOMERY-CEDERHJELM.

Poète suédois (1847–1872).

Traduction de Berta Sjögren.

Op. 2. N° 2. 1877.

Långsamt. M. M. ♩ = 66.

Sång
Chant

Piano

När af - to - nens stjär - na glim - mar, så dröm - man - de blir min
L'é - toi - le du soir m'é - clai - re, un rêve en mon cœur é -

håg, när af - to - nens stjär - na glim - mar, så dröm - man - de blir min
clôt, l'é - toi - le du soir m'é - clai - re, un rêve en mon cœur é -

p

håg. Ett sval-lan-de hav min an-de, var tan-ke är där en
 clôt, Mon âme est la mer mou-van-te, et cha-que pen-sée un

våg, — var tan-ke är där, var tan-ke är där, är där en
 flot, — et cha-que pen-sée, et cha-que pen-sée un flot, un

ten.

mf *accelerando*

våg. De vag-gas mot fjär - ran rym - der i fly - en-de stundens
 flot. Sou - dain vers des cieux plus vas - tes ils vont tout en dés - ar -

nu, de vag-gas mot fjär - ran rym - der i fly - en-de stundens
 roi, sou - dain vers des cieux plus vas - tes ils vont tout en dés - ar -

nu. Men stran-den där sist de
 roi, mais seule u - ne rive est

p

som - na, är du, blott du, blott du. Den
 cal - me, c'est toi, c'est toi, c'est toi, un

stran-den är du, den stran-den är du, blott du, blott du!
 port ra - di - eux, un port ra - di - eux, c'est toi, c'est toi!

ten.

pp

Serenade.

Sérénade.

Lord BYRON (1788–1824). (Stanzas for music.)

Adaptation française, d'après la traduction danoise

du texte original anglais, de Berta Sjögren.

Op. 2. N° 3. 1877.

Ej fort. M. M. $\text{♩} = 68$.

Sång
Chant

Piano

Av Maa - ne-straa - ler Nat - ten
A traits lé - gers, la nuit des-

væ - ver et Söl - ver - flor om Dy - bets Bræm, og
si - ne un voi - le fin sur l'eau d'ar - gent. La

Ha - vets Bryst sig sag - te hæ - ver, som Bar - net i sin Vug - ges
mer sou - lè - ve sa poi - tri - ne, comme au ber - ceau, le calme en-

Gjem. *fant.* Det er som O - ce - a - nets Ström - me sig
Il sem - ble que la mer s'ar - rê - te pour

lul - led ind i det - te Net; som smel - ted Bøl - gen hen i
s'en - dor - mir dans ce fi - let; que l'onde. aux rê - ves doux, s'ap -

Drøm - - me og Vin - den holt sin Aan - de - dræt. Saa
prê - - te, et que le vent res - te mu - et. Ce

er den Glands din Skjøn - hed døl - - ger; mit Væ - sen syn - ker hen der -
char - me, ta beau - té l'ex - ha - - le; mon être en toi veut s'as - sou -

-i, naar som Mu - sik paa Ha - vets Bøl - - - ger mig
-pir, quand, sur les flots, ta voix é - ga - - - le, de

The first system of the musical score consists of a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line is written in a bass clef with a key signature of two sharps (F# and C#). The lyrics are: "-i, naar som Mu - sik paa Ha - vets Bøl - - - ger mig" and "-pir, quand, sur les flots, ta voix é - ga - - - le, de". The piano accompaniment is written in a grand staff (treble and bass clefs) with the same key signature. It features a complex rhythmic pattern with many triplets, indicated by a '3' over the notes.

naar din Stemmes Me - lo - di. Saa er den Glands din Skjøn - hed
sa mu - si - que vient m'em - plir. Ce char - me ta beau - té l'ex -

The second system of the musical score continues the vocal line and piano accompaniment. The lyrics are: "naar din Stemmes Me - lo - di. Saa er den Glands din Skjøn - hed" and "sa mu - si - que vient m'em - plir. Ce char - me ta beau - té l'ex -". The piano accompaniment continues with the same complex rhythmic pattern of triplets.

døl - - ger; mit Væ - - sen syn - ker hen der - i,
ha - - le; mon être en toi veut s'as - sou - pir,

The third system of the musical score continues the vocal line and piano accompaniment. The lyrics are: "døl - - ger; mit Væ - - sen syn - ker hen der - i," and "ha - - le; mon être en toi veut s'as - sou - pir,". The piano accompaniment continues with the same complex rhythmic pattern of triplets.

naar som Mu - sik paa Ha - vets Bøl - - ger mig naar din Stem - mes Me - lo -
quand, sur les flots, ta voix é - ga - - - le, de sa mu - si - que vient m'em -

The fourth system of the musical score concludes the vocal line and piano accompaniment. The lyrics are: "naar som Mu - sik paa Ha - vets Bøl - - ger mig naar din Stem - mes Me - lo -" and "quand, sur les flots, ta voix é - ga - - - le, de sa mu - si - que vient m'em -". The piano accompaniment continues with the same complex rhythmic pattern of triplets.

di. *plir.* *p* Og mens paa dig jeg hen-rykt
A - lors qu'à toi, ra - vi, je

tæn - ker, sig læg - ger Hjer-tets Storm og Flod, til - be - den-de min Sjæl sig
pen - se, j'ou - bli - e ma se-crète ar-deur; de - vant tes pieds, vient en si-

con 8

sæn - ker i taus, i taus Be - sku - en for din Fod.
len - ce, long - temps, long-temps, se pros - ter - ner mon cœur.

con 8

Slavens dröm.

Le rêve de l'esclave.

HENRY W. LONGFELLOW.

Ecrivain américain (1807–1882).

Traduction en français d'un texte suédois

par Berta Sjögren.

Ballad för basröst.

Ballade pour une voix de basse.

(The slave's dream.)

Op. 8. 1883.

Andante.

Sång
Chant

Vid ett böl-jan-de ris - fält
Près d'u-ne ri-zière, il est

Piano

han sig lagt med skä - ran i mat - tad hand; Hans barm var bar, hans
é - ten - du, la blan - che fau - cille en main, son tor - se nu, ses

kru - si - ga hår, Be - gra - vet djupt i sand. I dröm - mar - nes tåg i -
noirs — che-veux, pris dans le sable ar - dent. Il rêve; il se voit en-

gen han såg sitt fjär - ran fos - ter - land, sitt
fin de re - tour dans son pa - ys na - tal. dans

fjär - ran fos - ter - land.
son pa - ys na - tal.

p animato
Den ma - je - stä - tis - ka Ni - gern flöt, Än li - ka ståt - lig och ung, Han
Le libre et ma - jes - tu - eux Ni - ger cou - lait aus - si jeune et bleu, lui -
animato

själv un - der pal - mer - nas skug - gan - de tak Stod hög och stolt en kung; Och på
mê - me, fi - er, sous le toit des pal - miers, é - tait de nou - veau le roi, et d'en

höj - den vid kloc - kor - nas mun - tra klang ka - ra - va - nen strä - va - de
haut, sur la route, — au son des gre - lots, des - cen - daient les gra - ves cha -

tung. Han såg sin svart-ög - da drott-ning i - gen Bland bar - nen vid flo - dens
meaux. Au bord du fleu - ve, sa reine, aux yeux noirs, jou - ait par - mi les en -

strand, Hur de jub - la - de gladt, hur de kys - ste hans kind, hur de
fants. Ils cri - aient et sau - taient, l'em - bras - saient sur la joue, le te -

flö - go kring hals och hand. Och från dröm - ma - rens ö - ga bröt en tår Och för -
naient ten - dre - ment par la main. Et des yeux du rê - veur u - ne lar - me fuit qui tom -

p *a tempo*

svann i glö - dan - de sand, Och för - svann i glö - dan - de
 ba dans le sa - ble brû - lant, qui tom - ba dans le sa - ble brû -

sand. Sen vid
 lant. Il se

Allegro.

Ni - gerns hö - ga sval - lan - de brädd Han red i i - lan - de språng, Han
 vit d'un train ra - pide et fu - ri - eux, ga - lo - per, au bord du Ni - ger, domp-

tyg - la - de djärvt sin el - di - ga häst med av guld en ked - ja lång, Hans
 tant har - di - ment son no - ble che - val d'u - ne lon - gue chaîne en or, à cha-

f

blix - tran - de klin - ga   slam - ra - de stolt Mot   sprin - garn gång på gång.
 cun de ses bonds, sa   la - me d'a - cier cla - quait sur le flanc du cour - sier.

p

Fram - fö - re lik en   blod - röd flagg Den   vack - ra fla - min - gon
 De - vant lui, tel un   é - ten - dard, le   rou - ge fla - mant cou -

drog,   Fram - fö - re lik en   blod - röd flagg Den   vack - ra fla - min - gon
 rait,   de - vant lui, tel un   é - ten - dard, le   rou - ge fla - mant cou -

f

drog;   Från mor - gon till natt   han följ - de dess
 rait: des jours _____ en - tiers,   son vol   le gui -

flygt, Från mor - gon till natt han följ - de dess
dait, des jours _____ en - tiers son vol - le gui-

flygt I tät ta - ma - rin - der-
dait dans les plai - nes de ta - ma -

skog, Tills de bru - na kaf - frer - nas hyd - dor han
ris, jus - qu'aux ron - des hut - tes des ca - fres.

såg Och ha - vet som stor - man - de slog,
bruns, où l'im - mense o - cé - an dé - fer - lait.

cresc.

Och ha - vet som stor - man - de slog.
où l'im-mense o - cé - an dé - fer - lait.

ff

ri - tar -

ad libitum.

Han lyd - des vid midnatt
La nuit, il guet-tait

p dan - do

ff

till
les

le - jo - nets vrål
gros car-nas-siers.

Och till hy - e - nans skri,
hur - lant de rage et de faim

han lyd - des när flå - san - de flod-häst drog i
 et l'hyp - po - po - ta - me, quand il sor - tait, souf - -

ras - slan - de säv för - bi,
 flant, des cours d'eau pro - fonds.

och där ljö - do som seg - ran - de trum - mors dån i
 Mais sou - dain. un ban d'hon - neur de tam - bours s'ou - vrit, dans le

dröm - marens fan - ta - si. Ur
 rê - ve - du dor - meur. Mul -

sko - gen med tu - sen - de tun - gor det ljud Om fri - het om fri - het en
 tiple, un ap - pel des fo - rêts re - ten - tit, tri - om - phe de la Li - ber -

sång, Och ök - nens stor - mar bru - sa - de vilt, för -
 té, au - - quel le dé - sert ré - pon - dit aus - si - tôt, de sa

u - tan hin - der och tvång. I dröm - men han skrek av gläd - je högt Och
 voix de tem - pête et de vent. Au som - meil le rê - veur cri - a de joie, ri -

log och grät på en gång. Han
 ant et pleu - rant, à la fois. II

kän - de ej da - gens het - ta och kvalm, Ej höj - da pis - kan han
ne sen - ti - rait plus le feu du so - leil. le fou - et le - vé sur son

såg; Ty dö - den be - strå - lat hans dröm - mars land, Och den
dos; la mort, dou - ce - ment, l'a - vaiit dé - li - vré, et son

liv - lö - sa krop - pen låg En för - sli - ten bo - ja, som sjä - len sprängt, på sitt
corps i - ner - te n'é - tait qu'un li - en que l'âme a - vaiit re - je - té, pour

jub - lan - de fri - a tåg.
pren - dre son li - bre es - sor.

Kontrabandieren.

Le contrebandier.

Chant espagnol, traduit en suédois
d'après une version allemande.
Traduction française de Berta Sjögren.

Spansk sång för basröst.
Op. 9. 1833.

Con moto.

Sång
Chant

Piano

Här har ni kon - tra - ban - die - - -
C'est moi, le con - tre - ban - dier, c'est

ren! Här har ni kon - tra - ban - die - - - ren! Som
moi! Oui, moi. le con - tre - ban - dier ma - lin! Je

vet _____ re - spekt sig att skaf - fa.
 veux _____ que l'on me res - pec - te!

Fa - ror och hin - der jag trot - sar,
 Sans fn, j'af - fron - te des piè - ges.

f
 Fruk - tan jag kän - ner för in - gen. All - tid glad till hu -
 Rien _____ ne m'in - spi - re la crain - te. Et d'hu - meur fort gail -

mö - ret Ö - ver berg och ge - nom skog jag fär - das.
 lar - de, A tra - vers les bois, les monts j'ar - ri - ve,

Bju - der ut mi - na va - ror.
E - ta - lant mon ba - ga - ge.

Vem vill kö - pa to - bak, to - bak el - ler si - den?
Qui veut fil, ta - bac, cou - teaux et sa - ti - net - te?

Jag
Je

Poco meno.

ser nog min grål - le är tröt - ter, Men kan ej hjäl - pas, ty skyn - da vi
vois bien, ma ros - se est four - bu - e, mais rien à faire, il faut que l'on se

må - ste; Pa - trul - len oss el - jest
pres - se, si - non, la ron - de nous at -

kni - per. Och då det blir spek - ta - kel, kan man
tra - pe. Et quel spec - tacle a - lors je don - ne -

tro! Tra - va på! Tra - va duk - tigt! Lägg i
rais! Au ga - lop! Cours plus vi - te! En a -

väg, min ras - ka grål - le! När vi hin - na bort - om
vant, ma bra - ve ros - se! La fron - tiè - re bien pas -

grän - sen, skall du nju - ta vi - lans ro, ja, nju - ta vi - lans
 sé - e, tu pou - ras te re - po - ser, long-temps te re - po -

ro! _____ Ja, nju - ta vi - lans ro! _____
 ser! _____ oui, _____ te re - po - ser! _____

cre - - - - - scen - - - - - do

Tempo I.

Här har ni kon - tra - ban - die - - - - ren! Här har ni
 C'est moi, le con - tre - ban - dier c'est moi! Oui, moi, le

ritard. mf

kon-tra-ban-die - - - ren! Som vet — re-spekt sig för-
 con - tre-ban-dier ma - lin! Je veux — que l'on me res -

skaf - fa. Fa - ror och hin - der jag
 pec - te. Sans fin. j'af - fron - te des

trot - sar. Fruk - - - tan jag kän - ner för
 piè - ges. Rien — ne m'in - spi - re la

in - - - gen, fruk - - - tan jag kän - ner för
 crain - - - te, Rien — ne m'in - spi - re la

in - - gen. All - tid glad till hu - mö - ret
 crain - - te. Et d'hu - meur fort gail - lar - de,

Ö - ver berg och ge - nom skog jag fär - das.
 A tra - vers les bois, les monts j'ar - ri - ve,

Bju - der ut mi - na va - ror. Vem vill kö - pa to - bak,
 é - ta - lant mon ba - ga - ge. Qui veut lai - ne. sa - ti -

si - - den? Kom hit och se, ja
 net - - te? Ve - nez donc voir, ta -

se, to - bak, si - den! Kom hit och köp, ja
 bac, al - lu - met - tes! Ve - nez donc voir, ve -

köp, ja köp! Här har ni kon - tra - ban - die - ren, här har ni
 nez choi - sir! C'est moi. le con - tre - ban - dier, c'est moi! C'est moi, le

pesante

kon - tra - ban - die - ren. Ja, jag är den gla - de kon - tra - ban -
 con - tre - ban - dier ma - lin. Oui moi, le gail - lard de la con - tre -

die - ren.
 ban - de.

Aftonstjärnan.

L'étoile du soir.

D'après H. W. LONGFELLOW.

Auteur américain (1807–1882).

Adaptation française d'un texte suédois par Berta Sjögren.

Sång för bas eller bariton.

Chant pour une voix de basse.

Komp. 1879. Publ. 1883.

Andantino.

Sång
Chant

Piano

p

Stor - men som - nat och vå - gens brus; Ö - ver jor - den sig mörk - ret sän - ker.
L'eau se calme et le vent s'en - dort, la pé - nom - bre des - cend sur la ter - re,

p a tempo

En - sam och klar som en fyr - båks ljus Högt upp i rym - den en
seule une é - toile ap - pa - rätt au ciel, tel un grand phare, al - lu -

stjär - na blän - ker. I det
mé dans l'es - pa - ce. Sur les

cresc.

crescendo

dju - pa havs natt - li - ga värld, Ö - ver den sval - lan - de böl - je -
 flots puis - sants de l'o - cé - an, sa lon - gue houle ar - ri - vant du

p *crescendo*

f *p*

dan - sen, Stjär - - - nan klar på sin him - mel - ska
 lar - ge, l'é - toi - le claire, a - che - vant son tra -

f *p*

p

färd Med o - säg - lig prakt spri - der strå - - lan - de
 jet, ver - se, dou - ce - ment, les fils d'or de sa

p

glan - - - sen.
 flam - - - me.

p

Se, hur hon kly - ver med flam - man - de svärd De
Comme el - le tran - che d'un glaive é - cla - tant la

rit.
a tempo

dun - kla, de böl - jan - de vat - - - ten. Är det en vin - gad Se -
noi - re, la mou - van - te sur - fa - - - ce! Est - elle un ange, un di -

raf på sin färd? Så frå - gar jag hän - ryckt i dröm - man - de nat - - -
vin sé - ra - phin? me dis - je, é - blou - i, dans la nuit ra - di - eu - -

rit.

ten.
se.

p

Dryckesvisa.

Chanson à boire.

D'après THEODOR SOUCHAY
Poète allemand.

Traduction d'un texte suédois par Berta Sjögren.

För bariton eller basröst.
Pour bariton ou voix de basse.
1887.

Allegretto con spirito.

Sång
Chant

Piano

Tör - star du, tör - star du? Kom med, kom
Veux - tu boire, as - tu soif? En - trons i -

med! — Slå dig ned, drick i fred till det si - sta dra - get!
ci! — Mets - toi là, bois en paix, jus - qu'à la nuit noi - re!

Dru - van ger dig eld och must, vad kan du mer be - gå - - ra?
Vois, ce cru de vie et feu, que faut - il da - van - ta - - ge?

Bä - gar'n går, gläd - jen rår ö - ver he - la la - - -
 Le pi - chet fait le tour de le com - pa - gni - - -

rit.

get.
e.

p a tempo *pp* *p* *pp*

p

Lu - ste - lig fyll ditt glas, drick ur och sjung: _____
 Lè - ve - toi, chante et bois, rem - plis ton pot: _____

p

»Bac - chus blott är vår kung; tro vi ho - nom svä - - ra.»
 »Bac - chus seul est le roi; sur nous tous il règ - - ne.»

Klang, gu - tår! se bä - - garn går; hell hans gu - - da -
 Skôl! Trin-quons! Bu - vons joy - eux à sa loi di -

lä - - ra! Bä - garn går, och Bac - chus rår, — tro vi ho - nom
 vi - - ne: Haut la coupe au roi Bac - chus, — que lui seul gou -

rit.

svä - - ra.
 ver - - ne.

p a tempo *pp* *p*

Der Vogt von Tenneberg.

Le maître à Tenneberg.

I.

J. V. VON SCHEFFEL

Auteur autrichien (1826—1886).

Adaptation française de Berta Sjögren.

Ballade pour baryton.

Emil Sjögren.

Op. 25. 1890.

Allegretto moderato.

Sång
Chant

Ich bin der Vogt von Ten - ne - berg,
C'est moi, le maître à Ten - ne - berg,

den Min - ne nie be - fang - en.
à tout a - mour re - bel - le,

Im Lin - den - wip - fel streck' ich mich
en haut d'un ar - bre je m'é-tends,

und lass' die Bei - ne hang-en, und lass' die Bei - ne
lais - sant mes jam - bes pen - dre, mes lon - gues jam - bes

Piano

hang-en, und lass' die Bei - ne hang-en. Mit
pen - dre, mes lon - gues jam - bes pen - dre. A -

Hee - res-folg' im Ei - sen-kleid und blan - kem Ernst der Waf-fen, mit
vec les gars, de fer vê - tus, et leurs har - nais, leurs ar-mes, les

Burg - hut und mit Wild - ge-waid hab' ich voll-auf zu schaf-fen.
gran - des chas - ses, les ma-noirs, j'ai bien as - sez à fai - re.

Und lieg ich still, so har-ret mein ein trau - - - ter
Et si je prends un court re - pos, un com - - - pa -

Haus - - ge - sel - le; der führt den Na - men Bru - der Wein; im
 gnon me guet - te, le Frè - re Vin, voi - là son nom, au

Spitz - glas blinkt er hel - le. Sanft pflegt er mir den
 verre il luit et bril - le. Il me dé - las - se,

mü - - den Leib und freu - - digt Herz und Sin - - - ne. Das
 corps et cœur, et rend mon â - - me sai - - - ne; la

min - nig - ste, in - nig - ste, süß - es - te Weib bleibt doch ei - ne Va - lan - din - ne.
 fem - me la plus noble et bel - le se - rait a - lors comme u - ne pay - - san - ne.

mf

Und käm' Bri - tan-nias Kö - ni - gin mit al - len Frau - en vom
 Vien-drait la rei - ne des An - glais a - vec sa ri - che cour, ses

Ho - - - fe, ich rückt' vom Platz nicht, drauf ich bin, und
 da - - - mes, je res - te - rais, dedans mon nid, cla -

spräch' zur schön - sten Zo - fe: »Ich bin der Vogt von
 mant à la plus jeu - ne: »C'est moi, le maître à

Ten - ne - - berg, den Min - ne nie be - fang - -
 Ten - ne - - berg, à tout a - mour re - bel - -

en.
le;

Im— Lin - den - wip - fel
je— dors en haut d'un

p

streck' ich mich
vieux til - leul,

und lass' die Bei - - ne
lais - sant mes jam - - bes

mf

p

hang - en, und lass' die Bei - - ne hang - en, und lass'
pen - dre, mes lon - gues jam - - bes pen - dre, mes lon - -

f

- die Bei - - ne hang-en.»
- gues jam - - bes pen-dre.»

tr

II.

L'istesso.

Ich bin der Vogt von Ten - ne - berg und
 C'est moi, le maître à Ten - ne - berg, le

auch von Wald - rat - - hau - sen,
 chef de grands do - - mai - nes;

und pfleg' im Lin - den - wip - fel - werk als wil - der Falk zu
 par - mi les bran - ches d'un til - leul tel un fau - con je

f

hau - - - - - sen.
ni - - - - - che.

p

Was ficht der Tuck der Welt mich an sammt
Que peut me faire un mon - de vain, les

sempre staccato

al - len Teu - fels - lis - ten, kann ich, ein früh - lings -
ru - ses du di - a - ble, si je veux vivre heu -

p

sel' - ger Mann, in rei - nen Hö - hen nis - ten! O
reux dans l'air d'un grand es - pa - ce li - bre. O

p

ho - nig - schwe - res   Blü - then - haus, o   wun - der - würz' - ge   Räu - me! Die
nid, char - gé de   fleurs à miel, re -   trai - te par - fu -   mé - e! seule

pp

Bie-ne nur summt ein und aus, sie summt mich sanft in Träu - me.
une a - beille en bour-don-nant, m'en - traî - ne vers les rê - ves.

diminuendo

mf

Jüngst a - ber kam vor mei - nen Thron ein frem - der Knab' ge - flo - gen, Ku -
De - vant mon trône, un de ces jours, s'en vint un jeune é - phè - be, c'é -

molto rit.   *mf*

pi - do, Frau - en Ve - nus' Sohn, mit Kö - cher, Pfeil und Bo - - gen. Er
tait E - ros, fils de Vé - nus, a - vec son arc. ses flè - - ches. Il

f

rief: »Ich geh' Dich kampf - lich an, hag - stolt - zer Ten - ne - her - gae - re, die -
 me cri - a: »Dé - fends - toi bien, à bas, vieux cé - li - ba - tai - re, qui,

weil Du Dich so hoch - ge - than, und wei - gerst mir die Eh - re!» Er schoss mit
 plein d'or - gueil, ne vois que toi, me re - fu - sant la gloi - re!» Il me vi -

p

cresc. e acceler.

Pfei - len, schwirt' und pfiß, als müß' ihm Sieg ge - lin - gen;
 sa, ti - ra, sif - fla, cer - tain de sa vic - toi - re;

cresc. e acceler.

f

da that ich ei - nen fes - ten Griff und packt' ihn an den Schwin - gen.
 a - lors, le - vant ma for - te main, je le sai - sis par l'ai - le.

mf

p

Zur Stund' zer - ging des Un - holds Freud'. Ich hielt ihn am Ge -
 Le ton de l'or - gueil - leux bais - sa sous cet - te pri - se

sempre stacc.

p

fie - der_ und hab' ihn waid - lich durch - ge - bläut; er
 fer - me;_ je l'ai mou - lu de coups, ce gars; il

kommt mir nim - mer wie (p) - der!
 ne re - vien - dra guè - - re!

ff

allegro

III.

mf

Das war der Vogt von Ten - ne - berg,
 Voi - là, le maître à Ten - ne - berg,

mf

den Min - ne nie um - fang - en.
 à tout a - mour re - bel - le.

p

Mit
 A -

Weib und Kind selb - sie - bent kommt ver - gnügt er jetzt ge - gang - en. Das
vec sa femme et cinq en - fants, heu - reux, il se pro - mè - ne. Le

jüng - ste spielt ihm auf dem Arm mit Bart und Har - nisch - ket - te. Er
plus pe - tit est sur son bras, jou - ant a - vec sa bar - be; il

cresc. schafft ihm Brei und hält es warm und *rit.* legt es auch zu Bet - te:
lui fait pren - dre son lait chaud et ten - dre - ment le cou - che.

a tempo *p*
 »Wie - gen, wa - gen, gu - gen, ga - gen,
 »Fais do do do, fais do do do,

ach mir ta - gen sanf - te Pla - gen; Schrei - er, Schrei - er, klei - ner Schrei - er,
 que de pei - ne tu me don - nes! Chut, cri - ard, pe - tit cri - ard, as-

schweig!
sez!

Ich will ja gern _____ Dich
 Ton pè - re, lui, _____ te

wa - - gen!»
ber - - ce.»

mf

Das war der Vogt von Ten - ne - berg den Min - ne nie - um - fang - en.
 Voi - là le maître à Ten - ne - berg, à tout a - mour - re - bel - le. *p*

Im
Mê -

p

rit.

p a tempo

Lin - den - grün zum Trock - nen jetzt ge - - wasch - ne Win - deln hang - en. Und
lés aux feuil - les du til - leul, sont à pré - sent les lan - ges. Le

stil - le ward es, mäus - lein - still, im Wip - fel und am Stam - me; er
cal - me rè - gne, tout se tait, dans l'air et sur la ter - re; seul

cresc.

singt nur, wenn der Dienst es will, als Ab - lö - sung der Am - me:
s'il le faut, il chan - te - ra, tout com - me la nour - ri - ce:

cresc.

rit.

pp

a tempo

Offene Arme und pochende Brust.

J'ouvre mes bras et je t'offre mon cœur.

(Tiré de »Tannhäuser».)

JULIUS WOLFF.

Poète allemand.

Traduction de Berta Sjögren.

Emil Sjögren. 1899.

Allegro con passione.

Sång
Chant

Piano

a tempo

p (harpslag)

Of - fe - ne Ar - me und
J'ou - vre mes bras et je

po - chen-de Brust, Her - zen voll Hoff-nung und Träu - me voll Lust!
 t'of - fre mon cœur, bat - tant d'es-poir et de rê - ves en feu.

p
 Willst du es wa - gen, kannst du es
 O, mon ai - mé - e, viens, pour con -

p
 tra - gen, was — wie des Him - mels Un - end - lich-keit
 naî - tre, ce — que l'a-mour a d'im - mense en lui

mit — al - len Ster - nen so hoch und weit : Lie - -
 et — d'é - toi - lé comme un ciel de nuit : la -

- bes - se - - - lig - keit.
fé - li - - - ci - té!

Siehst du nicht auf des Au - ges
Vois, au fond de mes yeux trou -

Grund, blés, fühlt du nicht sens dans l'ex -

auf dem bren - nen - den Mund
ta - se de mon bai - ser

hei - sses Ver - lan - gen, Be - ben und Ban - gen? Hau - chet der
u - ne pri - è - re, u - ne de - man - de! Et cha - que

A - them nicht: gieb, o gieb
souf - fle ne te dit - il pas:

ei - nes und al - les dem Lieb - sten zu
 donne à l'a - mour ce qu'il faut lui don-

Lieb', was — dir noch blieb,
 ner pour — le bon - heur,

was — dir noch blieb? Wenn ich dich
 pour — le bon - heur! Si je te

fra - ge: Bist du auch mein? ü - ber die
 pri - e: sois tout à moi! Non, fait ta

Lip - pen bringst du das Nein.
lè - vre, sans voix, tout bas.

»Nimm mich, o, nimm mich,« so flü - sterst du
»Prends - moi, o, prends - moi,« j'en - tends aus - si -

leis. Und was die Lie - be von Lie - be
tôt. L'heure est ve - nu - e, l'a - mour t'at -

weiss, dein ist der Preis, dein ist der
tend, toi, mon bon - heur, toi, mon bon -

Preis, dein ist der Preis, der Preis,
 heur, toi, mon bon - heur, sans fin,

dein ist der Preis, der Preis, dein,
 toi, mon bon - heur, tou - jours, toi,

dein, dein, dein ist der
 toi, toi, toi, mon bon -

tranquillo
 Preis.
 heur!

P tranquillo

p

Zau - - be - risch strömt der
 Di - - vi - ne - ment la

pp

See - - len - er - guss ü - - ber und
 fé - - li - ci - té laisse en nos

ü - - ber in min - ni - gen Kuss. _____
 â - mes sa sé - ré - ni - té. _____

rit.

Will uns das Le - ben won - nig ver - schwe - ben,
 La vie en - tiè - re nous se - ra dou - ce,

rit.

Tempo I.

al - les ver - sin - ket in brau - sen - der Fluth,
 tout s'en - glou - tit dans les flots des bai - sers;

da wir in welt - ver - ges - sen - der
 tout de ce mon - de s'é - va - nou -

Gluth lang - e
 it, notre a -

schwel - gend ge - ruht,
 mour seul sur - vit,

p
lang - e   schwel-gend ge - ruht.
notre   a -   mour   seul sur - vit.

The first system of the musical score features a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line begins with a piano (*p*) dynamic and consists of a long, flowing melodic phrase. The piano accompaniment starts with a piano (*p*) dynamic and includes a triplet in the bass line. A piano-piano (*pp*) dynamic marking is present in the piano part. The system concludes with a fermata over the final notes.

The second system of the musical score continues the piano accompaniment. It features a piano (*p*) dynamic marking and includes a triplet in the bass line. The system concludes with a fermata over the final notes.

The third system of the musical score continues the piano accompaniment. It features a piano (*p*) dynamic marking and includes a triplet in the bass line. The system concludes with a fermata over the final notes.

The fourth system of the musical score continues the piano accompaniment. It features a piano (*p*) dynamic marking and includes a triplet in the bass line. The system concludes with a fermata over the final notes.

Der Gräfin Fluch

La châtelaine sans merci

Ballade (pour baryton)

Attribuée à J. V. von Scheffel

Auteur allemand, né et mort

à Karlsruhe (1826—1886)

Adaptation française de Berta Sjögren

Emil Sjögren Op. 37

Ballad, komponerad omkring 1885,

senare omarbetad, publicerad 1903

Andante con moto ma lugubre.

Piano

Piano accompaniment for the first system, featuring complex chordal textures and dynamic markings like *sf*.

Sång

a tempo ♩ = 108.

„Herr Ku - no,
“Sei - gneur Cu -

sf *molto rit.* *a tempo*

Vocal line and piano accompaniment for the second system, including tempo markings and lyrics.

nun, das merkt Euch fein: Ich will nicht mehr die Eu-re sein.
no, son - gez - y bien, je ne veux plus res - ter cé - ans;

Vocal line and piano accompaniment for the third system, including lyrics.

Schleicht Ihr noch - mals zum Hof hin - aus, ver - lass ich Eu - er
si vers la fer - me vous cou - rez, je quit - te cet - te

Vocal line and piano accompaniment for the fourth system, including lyrics.

Bett und Haus.⁶⁶ Die Gat-tin spricht
 toit et vous!" L'é - pouse ain - si

und droht dem Herrn; —
 lui dit son fait. —

* Återställningstecken för a infört.

ihn zieht je - doch ein an - drer Stern.
D'une autre é - toîle il s'est é - pris,

pp

Ihn lockt ein an - dres Mor - gen - rot.
une autre au - ro - re l'é - blou - it,

Das Schloss däucht ihm so öd und tot,
et le châ - teau lui sem - ble mort,

so öd und so tot.
si mort, oui, si mort.

Sostenuto.

Die Son - ne sinkt, es steigt die
 Le jour pâ - lit, la nuit des -

pp

Nacht;
 cend; da zieht ihn
 a - lors l'a -

fort der Lie - be Macht.
 mour l'ap - pelle ail - leurs:

pp

Sie trägt ihn fort ins Feld hin -
il gui - de - ra ses pas fur -

aus, ins stil - le trau - te Bau - ern -
tifs vers la pai - si - ble ferme au

haus, ins stil - le Bau - ern - haus.
bois, la cal - me ferme au bois.

$\text{♩} = 160.$

First system of musical notation, including vocal line and piano accompaniment. The piano part features dynamic markings such as *sfz* and accents.

Second system of musical notation, including vocal line and piano accompaniment. The piano part includes a *cresc.* marking and a fermata over a chord.

Third system of musical notation, including vocal line with lyrics and piano accompaniment. The piano part includes a *p* marking.

Es ist schon spät, er träumt in Lust an
 Mais l'heu - re fuit, il rêve heu - reux au -

Fourth system of musical notation, including vocal line with lyrics and piano accompaniment. The piano part includes a *3* marking for a triplet.

mar - mor - blan - ker wei - sser Brust, und spielt und kost in
 près d'un sein d'al - bâ - tre blanc, il joue, il cause un

sü - sser Stund, und il
doux mo - ment, il

küsst, und küsst den ro - ten Mund. „Herr Graf,
baise et bai - se l'ê - tre ai - mé. “Sei - gneur:

Herr Graf, was macht die Grä - fin heut', Herr Graf, was
Ma - dame est - elle en son châ - teau? Sei - gneur, que

macht die Grä - fin heut'?“ „Du bist das Weib,
fait - elle au - jour - d'hui?“ “C'est toi, ma joie

das mich er - freut, Du bist das Weib,
 et mon tré - sor, c'est toi, ma joie,

Du bist das Weib, das mich er - freut! „Herr Graf,
 o toi, ma joie et mon tré - sor!“ „Sei - gneur:

Herr Graf, was sagt die Grä - fin nun, Herr Graf, was
 Ma - dame est - elle en son châ - teau? Sei - gneur, que

sagt die Grä - fin nun?“ „Du bist mir mehr;
 dit - elle au - jour - d'hui?“ „O, lais - sons - la,

o, lass sie ruhn.“— Es schäumt die Lust, es
tu *comp-tes plus!*”— Gri - sé d'a - mour et sig

blüht das Glück. Er hängt an ih - rem Zau - ber-blick. Er
de bon - heur, il est per - du dans ses beaux yeux. Cœur

drückt sie heiss ans hei - sse Herz. Sie möch - te schrei'n vor
con - tre cœur, ils sont ser - rés, à s'é - touf - fer de

Lie - bes - schmerz. So wird ge-scherzt, so wird ge-kost, wie auch der
cris joy - eux. Et l'on ba - dine et rit de tout, pen - dant qu'au

Sturm im Wal - de tost. Es glüht der Blick, es
 bois l'o - rage ac-court; et l'on s'em - bras - se,

küsst der Mund, stürzt man - cher Baum auch in den Grund. Doch
 l'œil en feu, au grand fra - cas des pins bri - sés.— L'air

dunk - ler wird's, die Win - de zieh'n, der Re - gen rauscht, die
 s'as - som - brit, le vent s'a - bat. Au ciel, font rage é -

Blit - ze glüh'n. Vom Ber - ge drönt's und schallt's und kracht's,
 clairs et pluie. Les Al - pes ton - nent, gron - dent tant

dass selbst er - blei - chen möcht die Nacht.
que la nuit même en a pâ - li.

Die Läh - ne kommt,—
C'est l'a - va - lanche!—

ein schrill - ler Schrei;— sie deckt den Hof
un cri stri - dent— en - traî - nant tout

und rollt vor - bei.—
sur son che - min.—

ff pesante *p molto rit.*

Sostenuto.

Und stil - le,
Mais cal - me,

stil - le ist es nah und
cal - me re - de - vient la

fern. Vom Him - mel blickt kein
nuit; au - cune é - toile au

mil - der Stern.
ciel ne luit.

poco a poco ritard.

Tempo I

p

Der Mor-gen schaut nur Schutt und Graus.
Le jour ne voit que ruine et mort:

p

Ver-sun-ken war das Bau-ern-haus.— Die Buh-len deckt ein Lei-chen-
La ferme en-tière a dis-pa-ru.— Sous un lin-ceul sont les a-

tuch.— Das wob der Grä-fin wil-der Fluch.
mants.— Un vœu cru-el est ex-au-cé.

f

Tre män satte ut sin båt emot väst

Trois gars s'embarquèrent loin vers l'ouest

1904

ALVILDE PRYDZ

Femme auteur norvégienne

Poème d'après CHARLES KINGSLEY (1819–1875)

Poète et romancier anglais

Traduction française de Berta Sjögren

Emil Sjögren Op. 38

Ballad för baryton

eller alt

Allegro moderato.

Piano

f

p

mf *a tempo*

rit e dim. *a tempo*

basso

Tre män sat - te ut sin båt e - mot
Trois gars s'em - bar - què - rent loin vers l'ou-

väst, e - mot väst, e - mot väst, långt e - mot väst där sol går
est, vers l'ou - est, vers l'ou - est, où le so - leil s'en-dort le

ned, där so - len går ned.
soir, où s'en - dort le so - leil.

Var tänk - te på den — som han äl - ska - de
Cha-cun — pen - sait — à ceux qu'il ai -

mest,
mait,

på bar - nen där hem - ma och
aux grands et pe - tits dans sa

stu - gan med, på bar - nen och stu - gan med.
vieil - le mai - son, aux grands et pe - tits si chers.

marcato e a tempo

Ty kvin - nor må stri - da och män må gå på: det är
La femme à la pei - ne, son homme au com-bat, tant de

dim. e rit. *sempre marcato e a tempo*

mån-ga som ska ha och li - tet att få, ja kvin - nor måstri - da och män må gå på! —
bou-ches à nour-rir, et juste à don-ner, la femme à la pei - ne, son homme au com-bat, —

Men ha - vet, det lig - ger där och ho - tar!
et proche est la mer qui me - na - ce!

p
Tre
Trois

f

con moto

kvin - nor va - ka vid fy - ren i kväll och tän - da lyk - tan, när sol går ned, när
fem - mes gar - dent le pha - re ce soir et lan - cent les feux au dé - clin du jour, au dé -

p con moto

cresc. e accel.

sol går ned. När vå - gor re - sa sig mot
clin du jour. Quand mon - tent les va - gues sur les

cresc. e accel.

klip - pans håll, när vå - gor re - sa sig mot klip - pans håll, de
dal - les du roc, quand mon - tent les va - gues sur les dal - les du roc, a -

f kom - ma och gå och ha in - gen fred, och ha in - gen
p lors el - les vont et vien - nent sans re - pos, sans fin, sans re -

mf *p* *rit.*

Tempo I.

fred. Ty kvin - nor må li - da och män må gå på, där
pos. La femme, el - le souf - fre, son homme, il com - bat, quand

The first system of the musical score features a vocal line in the upper staff and a piano accompaniment in the lower staff. The vocal line begins with a fermata on the first measure, followed by a series of eighth and quarter notes. The piano accompaniment consists of chords and moving lines in both hands, with some measures featuring a *mf* dynamic marking.

stor - mar - na de vi - na och våg - gor - na slå, ty kvin - nor må li - da och
sif - flent les cor - da - ges aux vents dé - chat - nés, la femme, el - le souf - fre, son

The second system continues the vocal and piano parts. The vocal line has a similar rhythmic pattern to the first system. The piano accompaniment includes a *Tempo I.* marking and a *mf* dynamic marking, with some measures featuring a *f* dynamic marking.

män må gå på. Och ha - vet, det lyf - ter sig och ho - tar.
hom - me com - bat, la mer se sou - lè - vet me - na - ce.

The third system shows the vocal line and piano accompaniment. The vocal line has a *p* dynamic marking. The piano accompaniment features a *p* dynamic marking and includes some measures with a *f* dynamic marking.

Tre
Trois

The fourth system shows the vocal line and piano accompaniment. The vocal line has a *p* dynamic marking. The piano accompaniment features a *p* dynamic marking and includes some measures with a *f* dynamic marking. The system ends with the text 'Tre' and 'Trois'.

lik dri - va in och en kant - rad båt, en kant - rad
 corps sont re - je - tés dans un ba - teau cou - lé, un ba - teau cou -

båt,
 lé, på den ski - nan - de stran - den, när
 sur la pla - ge qui luit au so -

so - len ler, när so - len ler.
 leil ar - dent, qui luit au so - leil.

Tre kvin - nor de vri - da si - na hän - der i
 Trois fem - mes san - glo - tent et se tor - dent les

p

ald - rig fä
ja - mais ne

pp

mö - ta mer. Ty
re - vien - dront. Car

rit.

a tempo

män må li - da och kvin - nor med; ju förr det kom - mer, dess
l'hom - me souf - fre, la femme au - tant; plus tôt l'a - ler - te, plus

mf a tempo

förr fä de fred, ty män må li - da och kvin - nor med
tôt le re - pos, car l'hom - me souf - fre, la femme au - tant

för ha - vet, som re - ser sig och ho - tar,
pour cet - te mer qui gron - de et me - na - ce,

för ha - vet, som re - ser sig och ho - tar!
pour cette im - pla - ca - ble mer qui gron - de!

p *cresc.* *sempre impetuoso*

Emil Sjögrens solosånger

Emil Sjögren komponerade närmare 200 solosånger från 1870-talets början och fram till sin död 1918. Många av dem utkom i olika samlingar och löst sammanhållna sångcykler, till exempel de sju danska Tannhäusersångerna op. 3 till texter av Holger Drachmann och de sex tyska Tannhäusersångerna op. 12 till texter av Julius Wolff.

Sjögrens sånger blev mycket högt värderade i hans samtid och räknas fortfarande allmänt till det främsta i sin genre i Sverige. I en artikel om dem från 1894 beskrev författarinnan Helena Nyblom dem som ”ett nyupptäckt land med en helt ny och rik flora”. Det nya bestod till stor del i hans sätt att färglägga musiken med relativt fritt använda harmonier och klanger, alltid med syftet att ge gestalt åt diktens innehåll.

Sjögren gick tidigt utanför det svenska språkområdet. Han tog först upp norska texter men blev snart mer intresserad av samtida dansk lyrik, och flera av hans mest inspirerade sånger har danska texter. Senare kom också ny svensk lyrik till, dikter av bland andra Verner von Heidenstam och Gustaf Fröding. Tyska dikter finns också naturligt med i bilden.

Tematiken i Emil Sjögrens sånger är bred. Här finns kärlekens alla känslögen, gestaltade med stor säkerhet, här finns sorg och död, liksom balladartade historiska ämnen. Ibland finner man också drag av nordisk landskaps- och bygderomantik, men lika ofta är det motiv från andra länder och kulturer – Spanien, Italien, Kina och Japan – som inspirerat tonsättaren.

Sånger för bas och baryton

Emil Sjögrens bästa vän i ungdomen var hans studiekamrat Johannes Elmblad, som senare fick internationella framgångar både som sångare och operaregissör. Det var för honom som Sjögren komponerade ett antal sånger under 1870- och 80-talen: *Tre sånger för basröst* op. 2 från 1877, ”Slavens dröm” op. 8 från 1883 och ”Kontrabandieren” op. 9 från samma år.

Elmblad hade en stark dramatisk begåvning, och det återspeglas både i Sjögrens val av texter och i den kraftfulla stil som han utvecklade i flera av dessa sånger. Bruno Walter, som genom Elmblad blev bekant med dem på 1890-talet, talar om dem som ”Sjögen's virile compositions”. Den första större sången var ”Bergmanden” till Ibsens berömda dikt, publicerad i den ovannämnda samlingen op. 2. Texten till balladen ”Slavens dröm” är hämtad från Henry Wadsworth Longfellow's *Poems of slavery* (1842), och har liksom ”Bergmanden” ett tungt, dramatiskt mättat ämne.

Den spanskt färgade ”Kontrabandieren” har däremot ett skämtsamt, fastän realistiskt betonat innehåll. Det gäller också balladen ”Der Vogt von Tenneberg” op. 25 från 1890 till text av Joseph Victor von Scheffel, enligt uppgift på notutgåvan skriven för baryton och orkester, men endast bevarad i version för sång och piano. Om den också komponerades för Johannes Elmblad är oklart. ”Offene Arme und pochende Brust”, med text ur Julius Wolffs versroman *Tannhäuser*, utgiven 1899, tillägnades en annan betydande barytonsångare, John Forsell, som gärna samarbetade med Sjögren vid denna tid.

Anders Edling

Emil Sjögren

I sin samtid var Emil Sjögren (1853–1918) mest bekant för sitt orgelspel, allra helst för sina improvisationer på instrumentet. Han förknippas med Johannes kyrka i Stockholm, där han var verksam från 1891 till sin död. Men Sjögren var också pianist, pedagog och inte minst tonsättare.

Emil Sjögren studerade vid Musikkonservatoriet 1869–74, fortsatte därefter i Berlin med studier för Friedrich Kiel (komposition) och Carl August Haupt (orgel) 1879–80.

Tillbaka i födelsestaden Stockholm var han organist i Franska reformerta kyrkan 1880–84 och undervisade vid Richard Anderssons musikskola 1886–88.

Regelbundna vistelser i Paris från och med 1901 tillsammans med hustrun Berta utvecklade Sjögren som tonsättare – den franska huvudstaden var vid denna tid något av ett europeiskt kulturcentrum. Sjögrens verk framfördes där i en för svenska kompositörer ovanlig omfattning.

Sjögrens verkförteckning innehåller framför allt orgelmusik, solosånger, verk för violin och piano, samt pianostycken, således inga verk i större former. Allra mest framförda är hans solosånger som uppskattas för sina inkännande tonsättningar av de valda texterna. Men också hans verk för orgel och för violin och piano återkommer ständigt i konsertprogrammen.

Emil Sjögren blev invald i Kungl. Musikaliska akademien som ledamot nr 484 den 30 januari 1892.

Gunnar Ternhag

Om utgåvan

Levande Musikaerivs emenderade utgåvor är redaktionellt genomsedda och korriigerade utgåvor av tidigare tryck med kommentarer rörande rättelser och ändringar införda i form av fotnoter.

Förlagan till denna samling är utgiven av Edition Suecia, Stockholm.

På omslaget står: ”Föreningen Svenska Tonsättare / Société des compositeurs suédois / Vereinigung schwedischer Tonsetzer / Society of Swedish Composers / Emil Sjögren / Samlade Sånger / texter på originalspråk med fransk översättning / Mélodies complètes / texte original et traduction française / Edition Suecia / Stockholm”.

Tryckår: 1949-1953.

Emil Sjögrens Solo Songs

Emil Sjögren composed nearly 200 solo songs from the beginning of the 1870s until his death in 1918. Many of these appeared in different collections and loosely cohesive song cycles, such as the seven Danish Tannhäuser songs op. 3, with texts by Holger Drachmann, and the six German Tannhäuser Songs op. 12, with texts by Julius Wolff.

Sjögren's songs became very highly regarded at the time, and are still generally thought to be the primary examples of their kind in Sweden. In an article from 1894, the writer Helena Nyblom described them as 'a newly discovered country, with a completely new and rich flora'. This originality consisted largely of his way of colouring the music, with relatively free use of harmony and timbre, always with the aim of shaping the material to the poem's content.

Sjögren quickly moved beyond working exclusively in the Swedish language, and initially began setting Norwegian texts. However, he soon became more interested in contemporary Danish poetry, with several of his most inspired songs having Danish texts. Subsequently, there came settings of new Swedish poetry by, amongst others, Verner von Heidenstam and Gustaf Fröding, along with settings of some German poetry.

The range of themes in Emil Sjögren's songs is wide. These include all of love's dispositions, portrayed with great assurance, but also sorrow and death, together with ballad-like historical subjects. Sometimes there can be found certain features of the Nordic landscape and rustic romance but, just as often, there are influences from other countries and cultures – Spain, Italy, China and Japan – which also inspired the composer.

Songs for Bass and Baritone

Emil Sjögren's closest friend as a young man was fellow student Johannes Elmblad, who went on to reap a degree of international success as a singer and opera director. It was for him that Sjögren composed a number of songs in the 1870s and 1880s: *Tre sånger för basröst* op. 2 from 1877, and 'Slavens dröm' op. 8 and 'Kontrabandieren' op. 9, both from 1883.

Elmblad had a considerable talent for drama, which is reflected in Sjögren's choice of lyrics and in the muscular style that he developed in several of these songs. Bruno Walter, whom Elmblad introduced to the songs in the 1890s, called them 'Sjögren's virile compositions'. The first major song was 'Bergmanden' to Ibsen's famous poem, published in the above-mentioned op. 2 collection. The lyrics to the ballad 'Slavens dröm' were taken from Henry Wadsworth Longfellow's *Poems of slavery* (1842) and contain, like 'Bergmanden', a heavy, dramatically saturated subject matter.

The Spanish-toned 'Kontrabandieren', by way of contrast, is of jocular yet realistic content. This is also true of the ballad 'Der Vogt von Tenneberg' op. 25 from 1890 to a text by Joseph Victor von Scheffel, which although written, according to the sheet music, for baritone and orchestra has survived only as an arrangement for voice and piano. Whether it was also composed for Johannes Elmblad remains unclear.

'Offene Arme und pochende Brust', with lyrics from Julius Wolff's verse novel *Tannhäuser* and published in 1899, was dedicated to another important baritone, John Forsell, who often collaborated with Sjögren during this time.

Anders Edling

Trans. Neil Betteridge

Emil Sjögren

In his day, Emil Sjögren (1853–1918) was most familiar for his organ playing, mainly his improvisations on the instrument. He was associated with St Johannes Church in Stockholm, where he worked from 1891 to his death. But Sjögren was also a pianist, educator and not least composer.

Sjögren studied at the Conservatory from 1869 to 1874, and later continued in Berlin, studying for Friedrich Kiel (composition) and Carl August Haupt (organ) from 1879 to 1880. Back in Stockholm, the city of his birth, he was the organist at the French Reformed Church from 1880 to 1884 and taught at Richard Andersson's School of Music from 1886 to 1888.

Regular sojourns in Paris with his wife Berta from 1901 on developed Sjögren as a composer, as the French capital was something of a European cultural centre at the time. Sjögren's work was performed there to an unusual extent for a Swedish composer.

Sjögren's body of work mainly comprises organ music, solo songs, works for violin and piano and piano pieces; thus there are no large-scale works. Most performed are his solo songs, which are appreciated for their empathetic musical compositions of the selected texts. But his works for organ and for violin and piano also recur constantly in concert programmes.

On January 30, 1892, Emil Sjögren was elected to the Royal Academy of Music as member no. 484.

Gunnar Ternhag

Transl. Martin Thomson

About the edition

Levande Musikarv's (Swedish Musical Heritage's) emendated editions are editorially revised and corrected versions of previously printed material, with comments on the corrections and amendments inserted as footnotes.

Originally published by Edition Suecia, Stockholm.

Text on the front page: "Föreningen Svenska Tonsättare / Société des compositeurs suédois / Vereinigung schwedischer Tonsetzer / Society of Swedish Composers / Emil Sjögren / Samlade Sånger / texter på originalspråk med fransk översättning / Mélodies complètes / texte original et traduction française / Edition Suecia / Stockholm".

Year of publication: 1949-1953.